

V spomin

Karl Vurcer (1943-2020)

Aleksandra Papež

Naša želja po intervjuju s človekom, ki je v tako veliki meri zaznamoval svoj kraj in življenje v njem, bo ostala neizpolnjena. Korak Karla Vurcerja iz Trnovske vasi se je junija letos ustavil. Karl se je že od mladih let aktivno vključeval v javno življenje svojega kraja. V tedaj še krajevni skupnosti Trnovska vas je bil predsednik skupščine in sveta krajevnih skupnosti. Sodeloval je pri gradnji prve kulturne dvorane, pošte in osnovne šole, v prostorih katere je danes enota SVZ Hrastovec, pri ureditvi pokopališča in gradnji kapele ob njem, gradnji prostorov zdravstvenega doma in veterinarske ambulante. Bil je tudi med pobudniki za ustanovitev samostojne

pan skupne občine Destrnik-Trnovska vas.

Leta 1998 pa je ob ustanovitvi samostojne občine, postal prvi župan Trnovske vasi in jo uspešno vodil dva mandata (1998-2002 in 2002-2005). V tem času je utiral pot razvoja za mlado občino - zgradili so čistilno napravo in kanalizacijo v Trnovski vasi, zgradili novo, večjo osnovno šolo z vrtcem in telovadnico, uredili športno igrišče, modernizirali več cest in vodovodno omrežje. Ob tem je bil Karl z vsem srcem pedagog, največ let je bil učitelj razrednega pouka v domačem kraju, zadnje obdobje učitelj in pedagoški vodja šole v sosednjih Vitomarcih ter pomočnik ravnateljice OŠ Mladika na Ptuj.

Vodil je tudi prosvetno knjižnico v tedanji šoli. Ob vsem navedenem je bil tudi član PGD Biš, član domačega turističnega društva in Rdečega križa. V letih 1971-2012 je držal še vajeti Kulturnega društva Trnovska vas, v sklopu katerega se je posebej zavzemal za slovensko pesem in besedo ter posebno mesto kulture v svojem kraju. Ob 110-letnici društva je bil s svojimi zapisi zaslužen za izdajo zbornika. Leto 1977 je Karl z drugimi prostovoljci opravil 100 ur

prostovoljnega dela pri izgradnji kulturnega doma, ki so ga v samo treh mesecih spravili pod streho. Temelje so kopali ročno. Karla sta odlikovali tudi srčnost in empatija - marsikom je pomagal do strehe nad glavo oziroma priskočil na pomoč v raznih stiskah. To se je odsevalo v vseh pogledih, njegova beseda je v pisni in govorni obliki zmeraj gladko tekla, s posebnim občutkom jo je podajal ob različnih priložnostih. Ob slovesih je na domačem pokopališču prebral vsaj 400 pogrebni govora, ki jih je sam spisal.

Občina Trnovska vas in društva so mu podelili več priznanj in plaket, med njimi zlati grb občine. Njegovi sokrajani s hvaležnostjo zrejo po poteh, kjer so ga vsak dan videli hoditi, saj je bil tudi velik ljubitelj pohodništva. S prijateljem Jožetom Kopunom sta Slovenske gorice prehodila po dolgem in počez ter prekolesarila dobršen del Slovenije. "Hranim zvezek, v katerem imam zabeležene poti naše pohodniške skupine ter udeležence. Med njimi se največkrat pojavi prav Karlovo ime," je povedal Jože.